

Kőműves Klára

- **iránytű** -

- (1) Ha mondjuk áltetekben járnál erre, Jézus -
Mondd, felismernélek-e álcázott valódban?
Korty vízzel kínálnálak-e akkor, ha útszéli
árokba döntene a szédülés, s hihetném bár;
szerencsétlen részeges! Vajon segítenék?
- (2) Úgy érzem, egyre inkább fellélegzik a nép, s
a bűnre való hajlandóság kikopni készülében.
Ritkulni látok makacs anyagi akaratokat,
melyekbe roppan annyiszor a lélek és a test
- most végre szikrája látszódik a hitnek, s
nem bánjuk már, ha inkább álmodunk, mint
részesévé váljunk annyi tévedésnek.
- (3) Fogyóban álnokság, és az ember kétszer
átgondolja, hogy mit szóljon, mielőtt
ítélkezésbe kezd, mert felfedezni véli
a lélek visszhangjából érkező jelet;
Ha szólok így, vagy szólok úgy - saját
sorsomban később mit veszíthetek?
- (4) Az Isten valóban mindent megbocsát,
s ha valaki azt mondaná neked, hogy
nem - az ő útja nem a tiéd, bátran járj
más ösvényeken! S ugyanígy, ha valaki
azt mondaná, hogy Isten nem szeret, ő
éppen akkor hajol hozzád a legközelebb
- így inkább minden áldott nap köszönd
meg, hogy éppen úgy szeret, mint amikor
arról döntött; világra jöhetsz.
- (5) ...ha úgy éreznéd, hogy vállalnod kell
a hited, meg ne torpanj, ha kinevetnek
az emberek, hiszen te tudod, Istenből
egy van, emberből pedig csak annyi,
amennyit ő akart - tehát amennyit csak
szeretni képes egyszerre, emberből
a Földön éppen annyi van.
Az élet előtti és a halál utáni állapot
egészen más - valami lefesthetetlenül
szép lélek-összeolvadás...